

"Het kromme kan niet recht gemaakt worden; en hetgeen ontbreekt, kan niet geteld worden".

Prediker 1:15

Bij de overdenking van bovenstaande woorden, dwaalden m'n gedachten telkens naar enkele verzen van het lied: "De maan is opgekomen".

Ziet gij de maan? De schone
wil zich maar half vertonen,
toch is hij er geheel.
Zo zijn er grote zaken
waar wij geen ernst mee maken:
ons oog ziet enkel maar een deel.

Wij mensen, arm en zondig,
onmachtig en onmondig,
wat denken wij dan wel?
Of wij ons al vermeten
te menen iets te weten,
't is maar een droom, een schaduwspel.

Doe ons Uw heil aanschouwen,
niet op ons oog vertrouwen,
niet blij zijn met de schijn.
Doe ons de eenvoud vinden,
en, God, voor U als kind'ren
op aarde vroom en vrolijk zijn.

Geef dat wij zonder lijden
uit deze wereld scheiden,
geef ons een zachte dood.
Hebt Gij ons weggenomen,
doe ons dan tot U komen,
o onze Heer en onze God.

Laten wij amen zeggen
en ons te slapen leggen.
Kil wordt de avondwind.
God, weer van ons het kwade
en wees in Uw genade

met ieder eenzaam mensenkind.

Dit eenvoudig lied ontroerde me door de kinderlijke ootmoed en eenvoud...Wij mensen, arm en zondig, onmachtig en onmondig, wat denken wij dan wel?

Het staat er zo simpel en bloot...alsof al die geestelijke en kerkelijke "mondigheid" niet bestaat.

Met al ons denken, woelen en werken, komen we niet boven de ijdelheid uit.

We bevinden ons onder de zon en bij de dingen die onder de zon geschieden.

Bijna is de zomer voorbij.

Catechisaties en verenigingen beginnen weer.

Het werkseizoen wordt geopend met toespraken en uitspraken.

Misschien is het, juist nu, goed om te denken aan de regel: "Wat denken wij dan wel?"

Gaat dat niet te ver? Onze arbeid is toch niet ijdel?

Neen, onze arbeid is niet ijdel IN DE HEERE.

Ach, wie zijn wij? Met voldoening denken we aan onze bezoeken, de geslaagde catechisatie enz. Wij vinden iets geslaagd als wij geslaagd zijn...als wij het "goed" gehad hebben.

Ging het om de boodschap van de goede Herder?

Hij vraagt naar Zijn schapen.

De wijze prediker heeft de gangen van het leven nagespeurd.

Hij onderzocht al wat er geschiedt onder de zon. Hij zag al de werken aan die onder de zon geschieden; en ziet, het was al ijdelheid en kwelling des geestes.

" Het kromme kan niet recht gemaakt worden ".

Het kromme kan niet recht zijn. Wij zijn krom. We zijn naar de aarde gegroeid.

Heb je wel eens een gekromde gezien? De voeten staan op de grond en het hoofd wijst voorover naar de aarde.

Een vicieuse cirkel. Zo is het ook geestelijk. De rechte richting naar boven hebben we verloren.

Nu groeien we naar de verkeerde kant.
Ons leven is niet recht. Onze wegen zijn niet recht.
Gedachten, woorden en werken zijn krom.
Wij zijn van het rechte spoor afgegaan.
Denk aan de goddelozen: Ze neigen zich tot hun kromme wegen.
Denk aan Gods heiligen. Het Woord laat ons hen zien als mensen met krommingen in hun leven.
We zien hen in hun zwakheden..vleselijke bewegingen..ontrouw enz.
Hoe zou toch een mens rechtvaardig zijn bij God, en hoe zou hij zuiver zijn, die van een vrouw geboren is?
Zie, tot de maan toe, en zij zal geen schijnsel geven; en de sterren zijn niet zuiver in Zijn ogen.
Hoeveel te min de mens, die een made is, en des mensenkind, die een worm is.....
In het paradijs is de kromming in ons leven gekomen en deze kromming zet zich voort in duizend bochten.
Zie eens op uw leven. Is de weg recht? O nee, roept de zondaar en zondares: Ik heb gedwaald langs veel omwegen. Ik ben een reiziger naar een ver gelegen land.
De wegen des Heeren zijn recht, maar onze wegen zijn krom.
Denk ook eens aan de wegen van God met zijn volk. Inplaats van rechttoe rechtaan van Egypte naar Kanaän, buigt de weg af.
Wie kan recht maken dat Hij krom gemaakt heeft? Hoeveel twijfels, ongeduld in het hart, vanwege al die krommingen?
Zou er wetenschap zijn bij de Allerhoogste? Zou Hij van mijn plagen en bittere rampen kennis dragen?
Wie denkt niet aan Job? Hoe schreeuwt hij het uit, zittende in de kromming van de ashoop: Indien ik mij wasse met sneeuwwater, en mijn handen zuivere met zeep; zo schroom ik voor al mijn smarten; ik weet, dat Gij mij niet onschuldig zult houden. Ik zal toch goddeloos

zijn; waarom dan zal ik ijdel arbeiden? Indien ik mij wasse met sneeuwwater, en mijn handen zuivere met zeep; dan zult Gij mij in de gracht induiken, en mijn klederen zullen van mij gruwen. Want Hij is niet een man als ik, diën ik antwoorden zou, zo wij te zamen in het gericht kwamen. Er is geen scheidsman tussen ons, die zijn hand op ons beiden leggen mocht.

Wij mensen, arm en zondig,
onmachtig en onmondig,
wat denken wij dan wel?

"Hetgeen ontbreekt kan niet geteld worden".

Hoe staat het toch in ons mensenleven?
Hoe staat het toch met onze handel en wandel?
Hoe staat het met onze gedachten, woorden en werken?

Het kromme kan niet recht genoemd worden.
Het kromme kunnen wij ook niet recht maken.
En hetgeen ontbreekt, kan niet geteld worden.
Er ontbreekt zo heel veel. Zó veel, dat het niet te tellen is.

Ontelbaar veel. Kijk toch eens naar al die gaten..leemtes..tekorten..schulden.

Merk op alle geledingen van uw mensenleven, zover uw heugenis gaat.

Denk aan uw kindertijd. Het ontbrekende is ontelbaar.

Denk aan de dagen van uw jeugd..ze zijn bezoedeld..het ontbrekende kan niet geteld worden.

Denk aan de tijd van verkering en omgang met de ander..jongen..meisje.. Ontelbaar veel ontbrak.

Denk aan uw huwelijk, man..vrouw. Wat ontbrak er aan liefde, trouw, geduld en eer? Ontelbaar veel.

Denk aan uw gezinsleven, vader en moeder.

Hoe hebben we het er afgebracht? Beseften we hoe we deden en wat we deden? Hetgeen ont-

breekt kan niet geteld worden.

Hetgeen ontbreekt, voor God en mensen, kan niet geteld worden.

Wat denken wij dan wel?

We weten hoe het is en hoe het moet..en we staan met verkeerde handen aan ons lijf..dragen het hart op de verkeerde plaats..kijken scheel..horen en verstaan niet.

Wat denken wij dan wel?

Ik zeide in mijn hart van de gelegenheid der mensenkinderen, dat God hen zal verklaren, en dat zij zullen zien, dat zij (als) de beesten zijn aan zichzelf.

Hebben wij ons hart zo wel eens horen verklaren? Wij willen toch zo gaarne dat ons hart verklaard wordt?

Is dat nu alles? Gode zij dank! Neen!

Er is niet alleen de stem: Voorwaar, het volk is gras.

Maar er is óók de stem van Genade en ontferming.

Hoor maar: Bereidt de weg des Heeren, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God.

Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden. En: Ik zal voor uw aangezicht gaan, en Ik zal de kromme wegen recht maken.

Dat alles is nu werkelijkheid geworden in de Geliefde Zoon van God, Jezus Christus.

Hij is in de kromming van ons leven ingekomen.

Ja, Hij heeft zich gekromd onder de last van het kromme.

Zie Hem kruipen in de hof. Zie Hem krommen onder het kruis, Hoor Hem roepen uit de grootste kromming: Waarom hebt Gij Mij verlaten?

Zo maakte Hij het kromme recht.

Zo baande Hij de weg naar het heiligdom.

Aller ongerechtigheden liepen op Hem aan.

O, dodelijk tijdsgewricht..Daar werd de kop van de kromme slang verpletterd. Daar werd de kromme moordenaar opgericht. Daar werd de gekromde moeder getroost.

Daar werd voor een krom en verdraaid geslacht
geleden en gebeden.

Dit is de verse, levende en rechte weg.

Hetgeen ontbreekt kan niet geteld worden.

Al wat u ontbreekt schenkt Hij. Het is in Hem.

Dat ontelbare van u is door Hem geteld, ge-
wogen, betaald.

Ontelbare zegeningen zijn in en door Hem aan-
gebracht.

Zou het u aan iets ontbreken? Dan moet het
kind zeggen: Nee, Heere.

En voor het toekomende? Het schaap zegt: De
Heere is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.

Zulkeen is mijn Liefste; zulkeen is mijn Vriend,
o dochters van Jeruzalem.

In die Zaligmaker is geen gebrek. Hij is de
altijd vlietende springbron van genade.

Kom, lieve vriend en vriendin..De Heere geve
ons een oog buiten onszelf, buiten onze ar-
moedige bedrijvigheid, op de schatten van wijs-
heid en kennis in Christus Jezus.

Hij alléén is onmisbaar.

Voorzeker..het rechte zal niet krom zijn en
hetgeen is, kan niet geteld worden.

Zo verlaten we de zomer als nietshebbende en
nochtāns alles bezittende, in Hem.

Een hartelijke groet aan allen.

D.C.O.

*